

<http://kefad.ahievran.edu.tr>

Ahi Evran Üniversitesi Kırşehir Eğitim Fakültesi Dergisi

ISSN: 2147 - 1037

Distance Education: Student, Teacher, Technology, Student, Institution and Pedagogy

Alper Altunçekiç

Article Information

CrossMark

DOI:10.29299/kefad.881870

Received: 17.02.2021

Revised: 13.04.2021

Accepted: 28.04.2021

Keywords:

Distance education,
Institution,
Teacher,
Student,
Pedagogy,
Technology

Abstract

During the COVID-19 pandemic, several educational institutions began to conduct mandatory formal education activities through distance learning. Because of this situation, distance education planning processes have been neglected, and distance education settings, which should have great content and material, have only been sustained online. This research aims to assess the distance education settings, which are viewed as an urgent solution, in terms of institution, teacher, student, and pedagogy, and to develop a road map for the process's components. Information about all these components' roles was attempted to be given by including the institutional component in the teacher, learner, and technology components that are identified as the distance education components. It has been proposed that the concept of distance education be analyzed as formal and informal distance education by including the institutional dimension. Furthermore, the measures that many teachers and students can take in order to adjust to distance education, which they are experiencing for the first time in their teaching journey, have been proposed. According to the literature, the institution, teacher, student, technology, and pedagogy principles are an important part of distance education. They have distinct effects on the effectiveness of distance education. In this direction, we have tried to state that our pedagogical knowledge in which we carry out traditional education activities can also be used in distance education.

Uzaktan Eğitim: Öğrenci, Öğretmen, Teknoloji, Kurum ve Pedagoji

Makale Bilgileri

CrossMark

DOI: 10.29299/kefad.881870

Yükleme: 17.02.2021

Düzeltilme: 13.04.2021

Kabul: 28.04.2021

Anahtar Kelimeler:

Uzaktan eğitim,
Kurum,
Öğretmen,
Öğrenci,
Pedagoji,
Teknoloji

Öz

Birçok eğitim kurumu COVID-19 pandemi döneminde zorunlu olarak örgün eğitim faaliyetlerini uzaktan eğitim yoluyla yürütmeye başlamıştır. Bu durum özellikle uzaktan eğitim hazırlık süreçlerinin göz ardı edilmesine, zengin içerik ve materyale sahip olması gereken uzaktan eğitim ortamlarının sadece çevrimiçi derslerle yürütülmesine sebep olmuştur. Bu çalışmada acil çözüm olarak düşünülen uzaktan eğitim ortamlarının kurum, öğretmen, öğrenci ve pedagoji açısından değerlendirilmesi ve süreçte yer alan bileşenlere bir yol haritası belirlenmesi amaçlanmıştır. Uzaktan eğitim bileşeni olarak tanımlanan öğretme, öğrenen ve teknoloji bileşenlerine bu süreçte kurum bileşeninin de dahil edilerek tüm bu bileşenlerin rollerine ilişkin bilgiler verilmeye çalışılmıştır. Kurum bileşeninin de uzaktan eğitime dahil edilmesi ile uzaktan eğitim kavramının formal ve informal uzaktan eğitim olarak değerlendirilmesi önerilmiştir. Ayrıca birçok öğretmen ve öğrencinin eğitim hayatları boyunca ilk defa deneyimledikleri uzaktan eğitime pratik bir şekilde uyum sağlayabilmeleri için izlemeleri gereken adımlar önerilmiştir. Alan yazında yer alan bilgiler doğrultusunda kurum, öğretmen, öğrenci, teknoloji ve pedagoji kavramlarının uzaktan eğitimin ayrılmaz bir parçası olduğu ve uzaktan eğitimin başarıya ulaşmasında ayrı ayrı etkiye sahip oldukları belirtilmiştir. Bu doğrultuda geleneksel eğitim faaliyetlerini yürüttüğümüz pedagojik bilgimizin uzaktan eğitimde de kullanılabilir olduğu belirtilmeye çalışılmıştır.

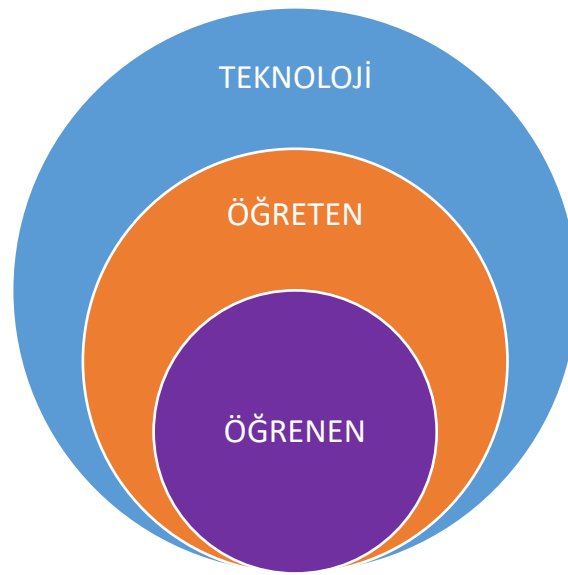
Giriş

Toplumların gelişmesindeki en önemli etken kuşkusuz eğitimidir. Eğitim, bireyin davranışında bir etkinlik sonucu oluşan ve yaşam boyu devam eden kendi yaşantısı yoluyla ve kasıtlı olarak istendik değişim meydana getirme sürecidir. (Ertürk, 1993; Özden, 2002). Bir süreç olarak kabul gören eğitimin temel amaçlarından biri bireyin davranışlarının istenilen yönde değiştirilmesidir. Her ülkenin kendine göre belirlediği ve yetiştirdiği insanda eğitim yoluyla ne gibi istenilen davranış değişikliği kazandırabileceğini gösteren belirli ilkeler ve özellikler eğitimin önceden saptanmış amaçlarıdır (Tezcan 1991). Eğitim formal ve informal ortamlarda gerçekleşen bir süreçtir. Alan yazında kurumsal anlamdaki eğitim formal, toplumsal anlamdaki eğitim ise informal eğitim olarak adlandırılmaktadır (Yurdigül, 2014). Formal eğitim, bireyin belirli bir amaç için bilinçli katıldığı, planlı bir müfredatı takip ettiği, okul gibi bir kurumun çatısı altında gerçekleşen eğitim süreci (Ulusoy ve diğerleri, 2008) olarak tanımlanırken, informal eğitim ise gözlem ve taklit yolu ile plansız, programsız, kendiliğinden gelişen, bireyin çevresi ile etkileşiminden oluşan veya kontrol edilemeyen eğitim süreci olarak tanımlanır (Wellington, 1990). Formal eğitimler birey üzerinde olumlu davranışlar geliştirebilmek için planlanırken; informal eğitimler ise plansız ve kontrolsüz yapısından dolayı olumsuz davranışların gelişmesine de neden olabilmektedir. Türkmen (2010) bu özelliklere göre informal eğitimi kısaca bireyin öğrenmesine yardım etmek olarak tanımlamıştır. Formal eğitim kapsamında öğretim faaliyetleri eğitim kurumlarında ve fiziki ortamlarda örgün olarak verilirken gelişen teknoloji ve farklı öğretim yöntemlerinin kullanılması ile de öğretim faaliyetleri sürdürülebilmektedir. Fiziki ortamlardan bağımsız, örgün eğitim ortamından farklı bir ortamda, teknoloji yardımı ile öğrenenlerin istediği yerde ve zamanda eğitim ortamına ulaşabildiği ortamlar çevrimiçi öğrenme ortamlarıdır. Çevrim içi öğrenme ortamlarının en yaygın bilinen formu uzaktan eğitimidir.

Uzaktan Eğitim

Uzaktan eğitim; öğrenciler, öğretmenler ve kurumlar arasındaki coğrafi ve genellikle zamansal mesafeyi ortadan kaldırmak amacıyla teknolojik imkanların kullanıldığı ortam olarak tanımlanmıştır (Garrison, 1985; Nipper 1989). McIsaac ve Gunawardena'ya (1996) göre öğrenen ve öğretmenin zamana ve yere göre ayrıldığı, İşman (2005) tarafından öğreten ve öğrenenin farklı ortamlarda bulunduğu eğitim öğretim etkinliklerinde iletişim teknolojileri ve e-posta hizmetlerini kullanarak gerçekleştirilen faaliyetler olarak tanımlanan uzaktan eğitimin tarihi aslında XIX. yüzyıla kadar uzanmaktadır (Moore ve Kearsley 1996; Klesius ve diğerleri 1997; Cannell 1999). XIX. yüzyılın sonlarında Amerika Birleşik Devletleri'nde basılı eğitim materyalleri üzerinden başlatılan kurslar, bilginin yayılmasına ve öğretene ile öğrenen arasında yazışmalar yoluyla bilgi alışverişinin gerçekleşmesine olanak sağlamıştır. Bu eğitim şeklinde fiziksel yakınlık gerekmemekle birlikte birkaç haftalık geri dönüş sürelerine ihtiyaç duyulmuştur. Teknolojinin gelişmesi ile yeni imkanlara sahip olan uzaktan eğitimin de radyo yayınları işitsel kurs dağıtımının başlaması, kısa sürede materyallerin hem görsel hem de işitsel olarak hazırlanması, kursların televizyon yayınları ile yaygınlaşmasına neden olmuştur (Ascough 2002).

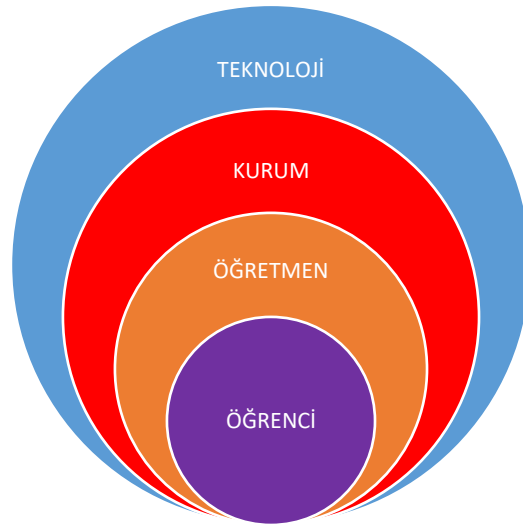
İnternetin çıkışı ile öğretmen ve öğrenciler arasındaki etkileşim artmış, e-posta, mesajlaşma gibi uygulamalar bilgi alışverişinde geri dönüş sürelerini oldukça kısaltmıştır. Günümüzde ise yeni teknolojiler uzaktan eğitimin öğretene ile öğreneni farklı mekanlarda olmalarına rağmen bir bilgisayar, bir internet hatta bir cep telefonu vasıtasıyla görüntülü ve sesli olarak aynı mekânda buluşturabilmektedir. Uzaktan eğitimdeki bu gelişmeler doğrultusunda uzaktan eğitim tanımı, öğrenenle öğretene fiziksel olarak birbirinden uzakta olduğu bir eğitim biçimi olarak netlik kazanmıştır (Adıyaman, 2002; Odabaş, 2003; Horzum, 2003; Uşun, 2006). Uzaktan eğitim, televizyon, bilgisayar, tablet, cep telefonu gibi araç gereçler vasıtasıyla, fiziki etkileşim olmadan eğitim öğretim faaliyetlerinin yürütülmesidir. (Moore ve Kearsley, 2005; Clark ,2020). Uzaktan eğitim ile ilgili alan yazında yer alan tüm tanımlarda öğrenen, öğretene ve teknoloji kavramlarının ön plana çıktığı görülmektedir. Bu kavramların uzaktan eğitim bileşenleri olduğunu kabul edersek uzaktan eğitim bileşenlerini aşağıdaki şekildeki gibi gösterebiliriz.

Şekil 1. İnfomal uzaktan eğitim bileşenleri

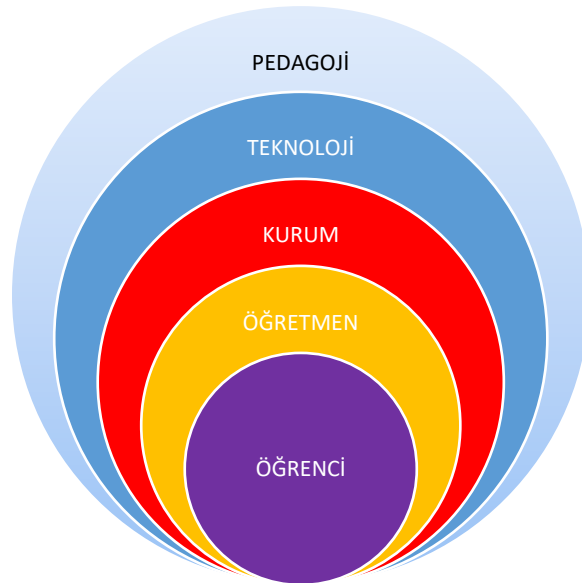
Öğretene, öğrenen ve teknoloji bileşenlerinin bir araya gelmesi ile uzaktan eğitimin uygulanabilirliği mümkündür. Ancak bu bileşenler uzaktan eğitimi formal eğitim düzeyine taşıyabilmek için yeterli olmayacaktır. 2019 yılı Aralık ayı itibariyle tüm dünyayı etkisi altına alan COVID-19 küresel salgın nedeniyle hemen hemen eğitimin her kademesinde yüz yüze eğitimlere ara verilerek uzaktan eğitime geçildiği görülmüştür. Birçok eğitim kurumu neredeyse bir hafta gibi kısa bir sürede uzaktan eğitim alt yapılarını hazır hale getirerek aksayan eğitim öğretim faaliyetlerinin kaldığı yerden devam etmesine imkân tanımıştır. Geline bu noktada, Alkan (1987) tarafından yapılan, örgün olarak eğitim olanağı bulunmayan bireylere yönelik, eğitim etkinliklerini yürütenler ve öğrenenler arasında etkileşimin sağlandığı, özel olarak hazırlanmış eğitim içeriğinin çeşitli ortamlarda belli bir merkez tarafından sağlanan öğretim yöntemidir tanımı öğrenen ve öğretene merkezinde konumlanan ve teknoloji ile desteklenen uzaktan eğitimin mevcut durumunu özetler niteliktedir. Özellikle öğrenenlerin formal eğitim çatısı altında örgün eğitim faaliyetlerinden yararlanamayacak olması ve

eğitimin sürdürülebilmesi amacıyla uzaktan eğitim bu sürecin en önemli faktörü haline gelmiştir. Şekil 1’de gösterilen informal uzaktan eğitim bileşenlerine bir bileşen daha eklenmesi kaçınılmaz olmuştur.

Şekil 2. Formal uzaktan eğitim bileşenleri

İnformal uzaktan eğitim bileşenlerinden öğretmeni öğretmen, öğreneni de öğrenci olarak adlandırmak daha doğru olacaktır. Kurum, öğretmen, öğrenci ve teknoloji bileşenlerinin bir araya gelmesi ile oluşan uzaktan eğitim ortamlarında eğitim faaliyetlerinin amacına ulaşabilmesinde pedagoji önem arz etmektedir. Pedagoji, Türk Dil Kurumu (TDK) sözlüğünde eğitim bilimi olarak tanımlanmaktadır. Knowles (1977) ise pedagoji kavramını çocuklara bilim ve sanatı öğretme sanatı olarak tanımlamıştır. Pedagoji kavramı bilgi ve becerilerin öğrenenlere aktarılması felsefesi temeli üzerine kurulmuştur ve pedagoji öğretme kavramının eşdeğeri olarak kullanılmaya başlamıştır (Holmes ve Abington Cooper, 2000). Kısaca öğretim bilimi olarak adlandırılan pedagoji uzaktan eğitim ortam ve bileşenlerinin tamamını kapsayacak niteliktedir.

Şekil 3. Formal uzaktan eğitim ortamı

Uzaktan eğitim ortamı, öğretmen, öğrenci, teknoloji ve kurum bileşenlerinin pedagoji ekseninde konumlanması ile oluşmaktadır. Bu bileşenlerden herhangi birinin ortamdaki ayrılması

uzaktan eğitimin amacından sapmasına, eğitim faaliyetlerinin aksamasına ve hedeflenen öğrenmenin gerçekleşmemesine neden olacaktır. Yaşam döngüsünde yer alan her bir bileşenin uzaktan eğitim için ayrı ayrı sorumlulukları ve görevleri vardır. Bu bileşenleri ve uzaktan eğitimdeki rollerini incelemek gerekmektedir.

Öğrenci

Öğrencinin demografisi ve bireysel öğrenme stilleri uzaktan eğitimde ön plana çıkmaktadır. Uzaktan eğitimde başarıya ulaşabilmelerinin yolu kendi kendini düzenleme ve yönetebilme yeteneğidir. (Simonson, 1999; Lamb,2000; King, 2001). Muirhead'e (2000) göre bu özelliklerle birlikte öğrencilerin mutlaka iyi iletişim becerilerine sahip olmaları veya geliştirmeleri gerekmektedir. Çünkü uzaktan eğitim ortamlarında öğrenci pasif bir alandan kendi öğrenimini gerçekleştiren, kendi kendini motive eden yönetici konumuna geçmiştir (Markel, 1999).

Öğrenci uzaktan eğitim sürecinde öğrenme sorumluluk bilincinin farkında olmalıdır. Öğrenci öğretmenini uzaktan eğitimde geleneksel öğretmen modelinden farklı, kendisine rehberlik edecek, yol gösterecek ya da kontrol edecek kişi olarak benimsemelidir (Anderson ve Dron 2011). Öğretmen öğrenme etkinliklerini şekillendirecek kişi, öğrenci ise öğrenme etkinliklerini gerçekleştirecek kişidir. Uzaktan eğitim ortamlarında geri bildirim öğrenci açısından son derece önemlidir. Öğrenciler, geri bildirim alamadıkları takdirde hayal kırıklığına uğrayarak öğrenme ortamında performanslarıyla ilgilenilmediğini düşünerek yalnızlık hissine kapılabilirler (Miller ve King, 2003). Bu durum öğrencilerin motivasyonlarında düşüşe, derse olan ilgilerinde azalmaya ve öğrenme isteğinin kaybına neden olabilir. Uzaktan eğitim ortamlarında öğrencilerin teknolojik beceri düzeyleri de öğrenme etkinliklerine katılımı etkileyebilmektedir. Beceri düzeyi düşük öğrencilerin çevrimiçi veya web ortamlarındaki uygulamalardan, interaktif etkinliklerden uzak durması kaçınılmazdır. Bu nedenle gerek öğretmen gerekse kurum tarafından eğitim öncesi öğrencilere yönelik bu tür eğitimlerin düzenlenmesi öğrencinin motivasyonunu olumlu etkileyebilecektir.

Öğretmen

Uzaktan eğitim olsun veya olmasın herhangi bir eğitim sürecinde başarının anahtarı öğretendedir. Öğrenenlerin başarılı olabilmeleri, öğretimin niteliğinin yükseltilmesi ve başarı grafiğinin yükseltilebilmesinde nitelikli öğretmenler etkilidir (Seferoğlu, 2004). Bir örgüt olarak okulun başarısı, etkililiği temelde sistemi işletip uygulayacak olan öğretmenlerin niteliklerine bağlıdır (Şahin, 2011). Uzaktan eğitimde de kilit taşı öğretmendir. Uzaktan eğitim ortamları geleneksel sınıflardan farklıdır ve farklı yaklaşım gerektirir. Örneğin Gagne'nin (1965) öğretmenin sınıf içerisindeki;

- 1- Öğrencilerin dikkatini çekmek,
- 2- Öğrenciyi hedefler konusunda bilgilendirmek
- 3- Önceki bilgilerin hatırlanmasına yardımcı olmak

4- Geri bildirim sağlanması

5- Öğrencinin değerlendirilmesi, gibi rollerine ilişkin talimatlarında öğretmen merkezli bir eğitim vurgusu vardır ve davranışçı yaklaşımı temel almaktadır.

Ülkemizde eğitim programlarında köklü bir değişikliğe gidilmiş; öğreneni, öğrenme sürecinde merkeze alan, bilginin öğrenci tarafından yapılandırılmasına dayanan yaklaşıma bırakmıştır (Akt: Şahin ve Kaya, 2020). Terhat'a (2003) göre yapılandırmacı yaklaşımda öğrenci bilginin kurucusu olarak görülmektedir. Uzaktan eğitim ortamlarında öğretmen yapılandırmacı yaklaşımın;

1- Öğretme değil, öğrenme esastır,

2- Öğrenci kendi öğrenmesinden sorumludur,

3- Öğrenme öğrenci merkezlidir,

4- Öğrenme zaman alıcıdır,

5- Bilgi, ezberlenmez, transfer edilerek yeniden yapılandırılır,

6- Değerlendirme öğretimden ayrı değil, öğretimin içerisinde yer alır (Akınoğlu, 2019; Yıldırım ve Amaç, 2020), temel ilkelerini dikkate almalıdır.

Bu ilkeler göz önüne alındığında, öğretmen uzaktan eğitim ortamında öğrencilerin süreçte aktif rol almalarını sağlamalıdır. Sadece çevrimiçi ders saatlerine bağlı kalmadan çevrimdışı zamanlarda da öğrencilerin derse yönelik faaliyetler yürütmesine rehberlik ederek öğrencilerin kendi öğrenme ortamlarını oluşturmanlarını sağlamalıdır. Çünkü Demirel'e (2011) göre uzaktan eğitim teknoloji vasıtasıyla bireyselleştirilmiş eğitim öğretim etkinlikleri ile kendi kendine öğrenme ortamıdır. Öğrencilerin kendi öğrenmelerini gerçekleştirildiği teknoloji destekli ortamlarda ezberlemek yerine hedeflerine göre tasarlanmış bilgi, tutum veya değerler ile becerileri öğrendikleri ortaya çıkmıştır (Allen, Gower ve Allen, 2020).

Geleneksel sınıf materyallerinin mevcut hali ile uzaktan eğitim materyali olarak kullanılması da doğru bir yaklaşım değildir (Moore ve Kearsley, 1996, Pallof ve Pratt, 2001). Öğretmen tarafından hazırlanmış bir sunum dosyasının uzaktan eğitim sisteminde yer alması veya çevrimiçi derslerde öğretmen tarafından anlatım materyali olarak kullanılması öğrenci açısından dikkat çekici, motive edici veya ilgi çekici olmayabilecektir. Öğretmen çevrimiçi ders süresince öğrencileri ile etkileşim sağlamaya odaklanmalı, derse katılımlarını sağlamaya çalışmalıdır. Bu süre zarfında teorik bilgilerden ziyade öğretmen-öğrenci, öğrenci-öğrenci ve öğrenci-içerik etkileşime ağırlık vermelidir. Çünkü uzaktan eğitimin en önemli yönlerinden biri budur (Ascough, 2002). Son olarak geleneksel sınıfta ön planda yer alan etkili bir öğretmenin teknoloji vasıtasıyla ve yardımıyla arka planda etkili bir rehber dönüşmesi gerekmektedir.

Teknoloji

Uzaktan eğitim ortamlarında teknoloji bileşeni geleneksel eğitim öğretim ortamlarına göre daha daha önemli bir yer tutmaktadır. Çünkü eğitimin kalitesi, niteliği, katılımcı kapasitesi ve kullanım yoğunluğu gibi bir çok etken teknoloji seçiminde etkilidir. Eğitsel, pedagojik ve yönetsel tasarıma uyumlu uzaktan eğitim teknolojisinin belirlenmesi uzaktan eğitimin diğer bileşenleri açısından da önem teşkil etmektedir. Teknoloji seçimi yapılmadan önce uzaktan eğitim hedeflerinin belirlenmesi gerekmektedir.

Teknolojinin hızlı bir şekilde gelişmesi uzaktan eğitimde kullanılan teknolojilere de yansımaktadır. Radyo, televizyon ile başlayan uzaktan eğitim teknolojisi e-posta, sohbet odaları, sesli görüşmeler, e-posta, konferans sistemleri ve görüntülü görüşmeler derken günümüzde cep telefonu uygulamalarına kadar genişlemiştir.

Uzaktan eğitim de kullanılan temel teknolojileri Bazarbaevna (2021) şu şekilde gruplandırmıştır.

Etkileşimli teknolojiler:

- İnternet ortamında uzaktan eğitim portalı
- Sesli görüntülü video konferanslar
- E-posta ile eğitim
- İnternet ortamında bağımsız öğrenme
- Çevrimiçi simülatör ve eğitim programları
- Test sistemleri

Etkileşimli olmayan teknolojiler

- Görüntülü, sesli ve basılı materyaller
- Televizyon ve radyo yayınları
- İndirilebilir programlar

Uzaktan eğitimde kullanılacak teknoloji, öğretme ve öğrenme, etkileşim, erişilebilir, kullanıcı dostu, hız gibi özelliklere sahip olmalıdır. Örneğin iki yönlü video konferans ortamı, tek yönlü (baskı, yayın) ortamına göre öğretme ve öğrenme açısından daha etkili olabilmektedir. Oldukça karmaşık ve Teknik bilgi gerektiren teknolojiler, öğrencinin kullanımı açısından zor olabilmektedir (Girginer ve Özkul, 2002). Kullanılan teknolojiler ve teknolojik gelişmeler uzaktan eğitim alan bireylerin aleyhine olmamalı, eşit eğitim alma hakkı tanınmalıdır. Erişilebilirlik olarak adlandırılan bu özellik her bireye eşit şartlarda eğitim alma fırsatı tanıyacaktır.

Kurum

Uzaktan eğitim organizasyon ve yönetimi eğitimin başarısı açısından oldukça önemlidir (Moore ve Kearsley 1996, Palloff ve Pratt 2001). Ross'a (2010) göre, başarılı kurumlar öğrenci başarısına

odaklanan ve öğrencilerin akademik beklentilerini yüksek tutan kültürler ve örgütsel süreçler oluşturduğunda öğrenci katılımını artırmada önemli role sahiptir. Uzaktan eğitim ortamlarının hazırlanması, gerekli alt yapıların geliştirilmesi veya hazır hale getirilmesi, eğitim öncesi katılımcı eğitimlerinin gerçekleştirilmesi, karşılaşılabilecek sorunların ön görülmesi ve çözülmesi uzaktan eğitim imkânı sağlayan kurum sorumluluğundadır. Çünkü bu temel özellikler uzaktan eğitim sürecinin başarıya ulaşmasında oldukça etkilidir. Uzaktan eğitim sürecinde kurumlar analiz, hedeflerin belirlenmesi, öğretim stratejilerinin belirlenmesi ve değerlendirme süreçlerinde aktif rol almalıdır Ascough (2002). Eğitimin hedef kitlesine yönelik analizlerin önceden yapılması ve analiz sonuçlarına göre zamanında tedbirlerin alınması eğitimin başarısına katkı sağlayacaktır. Ascough (2002) teknoloji becerilerinin değerlendirilmesinin uzaktan eğitim için önemli bir husus olduğunu belirtmiştir. Stokes (2000) ise, öğrencilerin teknoloji kullanımı ile ilgili yaşayacakları sorunlardan öğretmenlerin sorumlu tutulamayacağını, bu sorunun öğretmenler açısından ders vaktinden kayba neden olacağını ve temel teknoloji kullanımı eğitiminin kurum tarafından üstlenilmesi gereken bir görev olduğunu belirtmiştir. Uzaktan eğitimde kullanılan teknolojilerde değişiklik gerekli olduğunda öğrenciler ve öğretmenler üzerindeki etkiyi en aza indirmek için gerekli bilgilendirmeler kurum tarafından yapılmalıdır (Miller ve King, 2003).

Uzaktan eğitim ders materyallerinin geliştirilmesi hatta etkileşimli içeriklerin hazırlanabilmesi üst düzey bilgi ve beceri gerektirmektedir. Uzaktan eğitim kurumunun üzerine düşen bir diğer önemli husus ise uzaktan eğitim ders içeriklerinin geliştirilmesi, derslerin tasarlanması konusunda beceri ve bilgi eksikliği bulunan (Vrasidas, 2004) öğretmenlere destek olmaktır. Kısaca öğrenci ve öğretmenlerin kolayca gerçekleştiremeyeceği türden görevleri kurum üstlenmelidir. Ayrıca Simpson (2013) kurumların öğrencilerin öğrenme motivasyonlarını güçlendirmenin yollarını bulması gerektiğini de belirtmiştir. Öğrenciler açısından uzaktan eğitim sürecinde sosyal etkileşim ve motivasyon gibi engellerin olduğu görülse de, kurumların bu engelleri hafifletmede büyük bir rolü vardır (Thistoll ve Yates, 2016).

Özetlemek gerekirse uzaktan eğitim süreçlerinde kurum, öğrenci ve öğretmenler açısından fırsat eşitliğini sağlayacak adımlar atmalıdır. Süreç boyunca kendi öz değerlendirmesini yapabilmeli, geri bildirimler doğrultusunda hızlı bir şekilde düzenleme yoluna gidebilmelidir.

Pedagoji

Yukarıda da belirtildiği üzere pedagoji eğitim bilimi, öğretme sanatı olarak tanımlanmaktadır. Alan yazında uzaktan eğitiminin tamamen yeni bir pedagoji gerektirdiğini ileri süren çalışmalar bulunmaktadır. Konuşan öğretmen merkezli, pasif öğrenci modeli bir yana bırakılıp öğrenci merkezli bir modelin gelmesi gerektiği bu çalışmalarda vurgulanmıştır (Markel, 1999). Ancak geleneksel sınıf ortamında etkili bir iletişim kurabilen, yapılandırmacı yaklaşım modelini benimseyen ve öğrenci merkezli bir öğretim ortamı oluşturma çabasındaki bir öğretmenin uzaktan eğitim ortamına çok zorlanmadan kolay uyum sağlayabileceği söylenebilir.

Öğrenme, insanların çevrelerini anlamlandırdıkları süreçtir. Öğrenme fikir ve teorilerle başlar ancak bir kişi aynı zamanda aktif olarak deneyimle yüzleşmeli, teorileri sorgulayarak, test ederek farklı ve çelişkili bilgi ve teoriler arasında bağlantı kurmayı öğrenmelidir (Dewey, 1936). Uzaktan eğitim pedagojisinin temeline bu felsefe yerleştirilmelidir. Öğretmen merkezli eğitimden aktif öğrenci merkezli eğitime önem verilmelidir. Zaten yenilikçi öğrenme yaklaşımlarının da temelinde öğrenci merkezli eğitim vardır. Aradaki fark sınıf ortamında gerçekleştirilen faaliyetlerin dijital ortama taşınmasıdır. Çünkü aktif öğrenci merkezli eğitimin en önemli özelliklerinden biri kullanılan materyalin dijital olup olmadığı değil, öğrencilerden ne yapılması istendiği, materyale nasıl ulaşılabilecekleridir (Markel, 1999).

Uzaktan eğitimde derslere başlamadan önce mutlaka ön hazırlık yapılmalıdır. Geleneksel sınıf ortamında kullanılan materyallerin gözden geçirilmesi, ders araç gereç ve materyallerinin web ortamına uyumlu hale gelmesi sağlanmalıdır. Bu noktada öğretmen, teknoloji bilgisini aşan durumlarda kurumdan destek istemeli, gerekli ön hazırlıklar tamamlandıktan sonra derse başlamalıdır.

Uzaktan eğitim ortamlarında öğrencilere çok fazla içerik sunulmamalıdır. Bu durum öğrenci tarafından aşırı bilgi yüklemesi hissine neden olabilecektir (Ascough, 2002). Öğrencinin içeriğe kendi kendine ulaşmasının sağlanması, ulaştığı içerikler ve bilgiler yardımıyla çevrimiçi derslerde veya tartışma platformlarında tartışmalara katılması teşvik edilmelidir. Öğretmen olarak öğrencinin edindiği bilgilerin yeterli olup olmadığının belirlenmesi, varsa eksikliklerine yönelik dönütler verilmesi öğrencinin araştırmaya devam etmesine ve yeni bilgilere ulaşmasına katkı sağlayacaktır.

Hara ve Kling uzaktan eğitimde sürekli dile getirilen endişelerden birinin insan temasının olmaması ve izolasyon duyguları olduğunu belirtmişlerdir (Akt, Miller ve King, 2003). Bu nedenle uzaktan eğitim ortamlarında öğretmen-öğrenci, öğrenci-öğrenci etkileşiminin sağlanabilmesi için e-posta, tartışma ortamları, formlar, mesajlaşma gibi web araçlarının aktif kullanılması öğrenciye sosyal bir ortam oluşmasına katkı sağlayacak ve bu endişelerden kurtulmasına vesile olacaktır. Bu tutum uzaktan eğitimin sosyal yönünü de kuvvetlendirecektir. Spitzer (1998) bu tutumun uzaktan eğitimin sosyal yönünü daha belirgin hale getireceğini vurgulamıştır.

Ayrıca bu araçların kullanılması işbirlikçi bir öğrenme ortamının kurulmasına neden olacaktır. Wiesenberg ve Hutton (1996) modern uzaktan eğitimde öğretmenlerin bireysel projelerden işbirlikçi projelere dönüş yaptıklarını, bunun öğrencilerin öğrenim kaynaklarını genişlettiğini, sonucunda da öğrenci merkezli, iş birliğine dayalı ve eşitlikçi bir öğrenme ortamı oluştuğunu belirtmişlerdir.

Alan yazında yer alan uzaktan eğitim ile ilgili çalışmaların bir çoğunda uzaktan eğitim kavramının öğretmen-öğrenen-teknoloji ekseninde gerçekleştiği uzaktan eğitim başlığı altında yer alan tanımlardan açıkça anlaşılmaktadır. Bu çalışmanın temel amacı uzaktan eğitim bileşenlerinde kurum kavramının göz ardı edilmemesi gerektiğini, kurum bileşeninde uzaktan eğitim süreçlerine dahil

olması ile uzaktan eğitimin formal ve informal uzaktan eğitim olarak iki ayrı başlıkta ele alınması gerektiğini vurgulamaktır.

Yöntem

Bu bölümde araştırmanın modeli, verilerin elde edilmesi ile ilgili bilgiler verilmiştir.

Araştırma Modeli

Uzaktan eğitimin bileşenlerini teknolojik gelişmeler ve genişleyen kapsam ışığında yeniden değerlendirmeyi amaçlayan bu çalışmada nitel araştırma yöntemlerinden doküman tarama deseni kullanılmıştır. Doküman tarama yazılı belgelerin içeriğini titizlikle ve sistematik olarak analiz etmek için kullanılan bir araştırma yöntemidir (Wach, 2013). Bir alana özgü çalışmada uygun olarak toplanan dokümanlar veri kaynağıdır (Patton, 2002). Bu tür çalışmalarda alan yazında yer alan bilgiler araştırılıp, sınıflandırılır ve karşılaştırılır (Oğuz ve Kahtalı, 2020). Corbin ve Strauss (2008), doküman tarama deseninde anlam çıkarmak, konu hakkında bir anlayış oluşturmak, bilgi geliştirmek amacıyla verilerin incelenmesini ve yorumlanması olarak belirtmişlerdir. Bu çalışmada Google Akademik, Web Of Science veri tabanlarında uzaktan eğitim ve bileşenleri, uzaktan eğitim ortamları gibi anahtar kelimeler ile taramalar yapılmıştır. Tarama sonucunda uzaktan eğitim kavramı ile ilgili alan yazında kabul görmüş tanımlar, bu tanımlarda yer alan bileşenler araştırmacı tarafından yeniden değerlendirilmiye çalışılmıştır.

Araştırmanın Etik İzinleri

Yapılan bu çalışmada “Yükseköğretim Kurumları Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiği Yönergesi” kapsamında uyulması belirtilen tüm kurallara uyulmuştur. Yönergenin ikinci bölümü olan “Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiğine Aykırı Eylemler” başlığı altında belirtilen eylemlerden hiçbiri gerçekleştirilmemiştir.

Etik Kurul İzinleri: Doküman inceleme yolu ile eserlerin incelendiği bu çalışmada etik kurul izni ve/veya yasal/özel izin alınması gerekmemiştir.

Tartışma ve Sonuç

Uzaktan eğitim süreçlerinde temel olarak öğrencilerin ne öğrenmesini istediğimizi, geleneksel öğrenme ortamlarında sınıf içinde ve sınıf dışında neler yaptığımızı düşünüp bunları web ortamına nasıl aktarabileceğimize odaklanmalıyız.

Uzaktan veya geleneksel öğrenme ortamlarında tüm öğretmenlerin ortak paydası öğrencilerdir. Öğretmenler eğitim öğretim faaliyetine başlamadan önce öğrencilerin ne öğrenmesi gerektiğine odaklanır. Öğretmen, eğitimin başarıya ulaşabilmesi, öğrencinin verimli bir şekilde süreci tamamlaması için onların;

- Nasıl öğrendiği?
- Nasıl düşündüğü?

- Başkalarıyla nasıl işbirliği içinde çalışacağı?
- Yaratıcı ve analitik düşünebilmelerinin nasıl sağlanacağı?
- Derslere aktif katılımlarının nasıl sağlanabileceği? soruları üzerinden eğitim faaliyetlerini şekillendirir. Bu hedeflerin sadece uzaktan eğitime özgü değil, tüm eğitim faaliyetlerinde ortak olduğu aşikardır (Markel, 1999).

Geleneksel eğitim ortamlarında, öğrencilerin fikir ve bilgilerini düzenlemelerine, sentezlemelerine ve açıklamalarına yardımcı olunması, öğrencilerin projelerine destek olunması, tartışma ortamlarının hazırlanması, grupların oluşturulmasının sağlanması, öğrencileri motive edici, ilgi ve istek uyandırıcı sınıf içi öğretmen davranışlarını, ders materyallerinin hazırlanması, öğrenci çalışmalarının takibi gibi sınıf dışı davranışları web ortamına uyarlamak uzaktan eğitim için hazır olmamıza büyük katkı sağlayacaktır. Geleneksel eğitim ortamlarında sergilediğimiz davranışları gerek olduğunda kurum desteği alarak web ortamına uyarlamak zaten sahip olduğumuz pedagojik bilgimizin uzaktan eğitimde de devamını sağlayacaktır. Çevrimiçi derslerin etkililiği teknolojiye değil, ortamın anlaşılmasına ve bu ortamı kullanırken sağlam pedagojik ilkelerin uygulanmasına bağlıdır (Akt. Ascough, 2002).

Uzaktan eğitimde kurumların hem öğretmen hem öğrenci açısından gerekli tüm analizleri yapması, ortama ilişkin eğitimlerin planlanması ve gerçekleştirilmesi, eğitim süresince gerekli desteği sağlaması gerekmektedir. Eğitimi okullardan ve kampüslerden uzaktan erişilebilir kılmamanın yanı sıra kurumlar, öğretmen ve öğrenme olanaklarını şekillendirmeli, kendi öğretmen ve öğrenci kitlesine göre uygun bir platform seçmelidir (Williamson, Eynon ve Pooter, 2020; Karataş ve Tuncer, 2020). Ayrıca kurumların öğretmen ve öğrencinin süreçte yalnız olmadığını hissettirerek uzaktan eğitim faaliyetlerinin daha motive bir şekilde yürütülmesinde rol oynamalıdır. Çünkü, uzaktan eğitim süreçlerinde sağlıklı sosyal etkileşim eksikliğinin sosyal, ruhsal ve ekonomik sorunlara yol açabilecektir (Doyumağaç, Tanhan ve Kıymaz, 2021).

Alan yazında incelenen uzaktan eğitim çalışmalarında uzaktan eğitim, mekân olarak birbirinden uzakta bulunan bireylerin teknolojik araçlar ve uygulamalarla bilgilerin sunulduğu, zaman ve mekân esnekliğinin sağlandığı, iletişim ve etkileşimin kurulduğu eğitim-öğretim sistemidir (Garrison, 1985; Nipper 1989; Mclsaac ve Gunawardena, 1996; Schlosser ve Simonson, 2002; Moore ve Kearsley, 2005; Allen ve Seaman 2017; Aydemir 2018; Clark ,2020). Tanımlar uzaktan eğitimi öğrenen, öğreten, teknoloji ve pedagoji açısından nitelendirmektedir. Ancak uzaktan eğitim ile ilgili çalışmaların büyük bir çoğunluğunda kurum kavramı tanımlar içerisinde yer almamakla birlikte, kurum kavramını işaret edici bir özellikte bulunmamaktadır. Bu tanımlar uzaktan eğitimin informal bir eğitim olarak tanımlamak için yeterlidir. Bu çalışmada uzaktan eğitim süreçlerinde kurum kavramının önemi ve rolü açıklanmaya çalışılmış, uzaktan eğitim süreçlerinin bir kurum çatısı altında yürütülmesi ile uzaktan

eğitimin hem informal hem de formal eğitim olarak ele alınması gerektiği, aynı zamanda formal uzaktan eğitim bileşenlerinin bir bütün olarak ele alınması gerektiği tartışılmaya çalışılmıştır.

Sonuç olarak, uzaktan eğitim formal ve informal olarak gerçekleştirilebilir. Öğrenen-öğreten-teknoloji bileşenlerinin bir araya gelmesi ile sağlanan uzaktan eğitim informal, öğrenen-öğreten-teknoloji-pedagoji-kurum bileşenlerinin biraraya gelmesi ise sağlanan uzaktan eğitim formal uzaktan eğitim olarak adlandırılmalıdır. Ayrıca formal uzaktan eğitim faaliyetlerinde kurum, öğretmen, öğrenci, teknoloji ve pedagoji bir bütün olarak düşünülmelidir. Çalışmada bu bütünün parçalarına ve parçaların rollerine ilişkin temel bilgiler verilmeye çalışılmıştır. Formal uzaktan eğitim faaliyetlerinde her bir bileşen birbirini tamamlayıcı niteliktedir. Uzaktan eğitim sürecinin başarıya ulaşmasında her bileşenin katkısı birbirinden değerlidir.

<http://kefad.ahievran.edu.tr>

Ahi Evran University Journal of Kırşehir Education Faculty

ISSN: 2147 - 1037

ENGLISH VERSION

Introduction

Education is, without a doubt, the most significant element in the advancement of societies. Education is the deliberate method of bringing about the desired change in an individual's actions through their own experiences that are the product of activity and last throughout their life. (Ertürk, 1993; Özden, 2002). One of the primary goals of education, which is recognized as a process, is to improve an individual's actions in the desired direction. The predetermined objectives of education are the specific principles and characteristics that demonstrate desired behavioral improvement through education in each country's people (Tezcan 1991). Education is a process that takes place in formal and informal settings. In the literature, education in the institutional context is referred to as formal education, whereas education in the social sense is referred to as informal education (Yurdigül, 2014). Formal education is defined as the educational process that takes place under the roof of an institution such as a school (Ulusoy et al., 2008), in which the individual attends consciously for a specific purpose, follows a planned curriculum (Ulusoy et al., 2008), while informal education is defined as the educational process that consists of the individual's interaction with his environment or cannot be controlled and takes places as an unplanned, unscheduled, spontaneous-developing process through observation and imitation (Wellington, 1990). Although formal education is designed to instill positive behaviors in students, informal education can also result in negative behaviors due to its unplanned and unregulated nature. Türkmen (2010) defined informal education briefly as helping the individual to learn as per its characteristics. Although teaching activities are provided in educational institutions and physical environments within formal education, teaching activities can be pursued using improving technology and different teaching methods. Online learning environments allow learners to access the educational environment whenever and wherever they want by using technology in a setting that is independent of physical environments and distinct from the traditional education environment. The most widely known form of online learning environments is distance education.

Distance Education

Distance Learning is characterized as a setting in which technological resources are used to eliminate geographical and, in general, temporal distances between students, teachers, and institutions (Garrison, 1985; Nipper 1989). According to Mclsaac and Gunawardena (2001), distance education was defined as

a process in which learner and teacher are separated based on time and place, while it was defined by İşman (2005) as the activities carried out by using communication technologies and e-mail services in educational activities where the teacher and learner are in different environments, is actually dates back to the XIX. century (Moore and Kearsley 1996; Klesius et al. 1997; Cannell 1999). Courses that were pioneered in the United States of America at the end of the XIX. century by written educational materials allowed for the spread of knowledge and information sharing through communication between the teacher and the learner. Although physical proximity is not required in this form of education, a few weeks of turnaround time was required. With the development of technology, the start of audio course distribution in distance education via radio broadcasting, which has offered new opportunities, and the preparation of materials both visually and audibly in a short time, caused the courses to become widespread with television broadcasts (Ascough 2002). The Internet improved communication between teachers and students, and e-mail and messaging technologies significantly shortened information exchange turnaround times. Today, modern technology can visually and audibly connect a teacher and a learner of distance education through a computer, the internet, or even a cell phone, even though they're in separate locations. Following these advancements in distance education, the concept of distance education has become evident as a form in which the learner and teacher are physically separated (Adıyaman, 2002; Odabaş, 2003; Horzum, 2003; Uşun, 2006). Distance education is the conduct of educational activities without physical interaction but through television, computer, tablet, and mobile phones. (Moore & Kearsley, 2005; Clark, 2020). We see that learner, teacher, and technology concepts come to the fore in all definitions in distance education literature. If we accept that these concepts are distance education elements, distance education the element cycle will be as in the figure below.

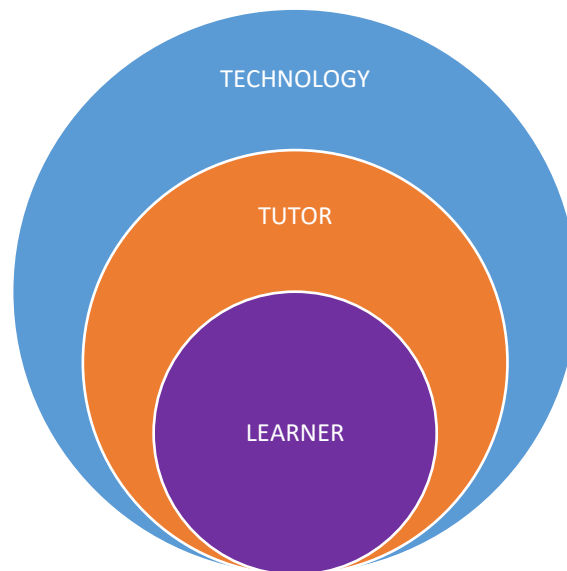
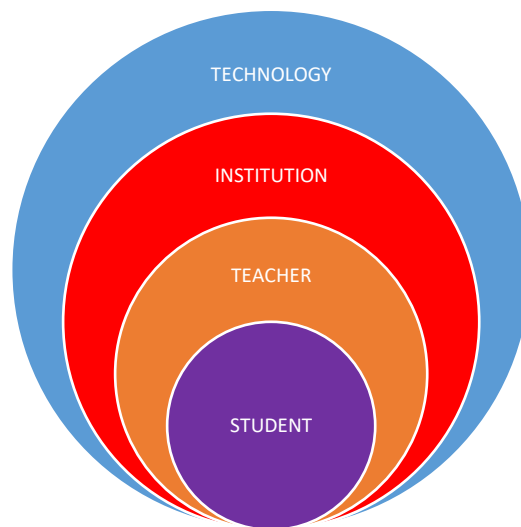

Figure 1. Informal distance education elements

The applicability of distance education is possible with the combination of teacher, learner and technology elements. However, these will not be sufficient to carry distance education to the formal education level. Due to the COVID-19 global pandemic, which impacted the entire world as of

December 2019, face-to-face education was halted at almost every educational level, and distance education was initiated. Many educational institutions completed their distance education infrastructures within just a week, enabling interrupted education and training programs to resume where they left off. Alkan (1987) defines distance education as a teaching method provided by a specific center in various environments with specially prepared educational content that provides interaction between those who carry out educational activities and learners for individuals who do not have formal education opportunities. And this definition summarizes the current situation of distance education, which is located at the center of learner and teacher and supported by technology. Distance education has become the most important factor, especially because learners cannot benefit from formal education activities under the umbrella of formal education, and it is needed to sustain the education process. It was inevitable to add one more element to the informal distance education elements shown in Figure 1.

Figure 2. Formal distance education elements

It would be correct to name the instructor as the teacher and the learner as the student among the informal distance education components. Pedagogy is critical in achieving educational activities in distance education environments comprised of institutions, teachers, students, and technology components. Pedagogy is defined as education science in the dictionary of Turkish Language Association (TDK). Knowles (1977) defined the concept of pedagogy as the art of teaching children science and art. The principle of pedagogy is based on the idea of passing on knowledge and skills to students and has been used as a synonym for teaching (Holmes & Abington Cooper, 2000). Pedagogy, also characterized as teaching science in short, is central to the cycle of the distance education setting and its elements.

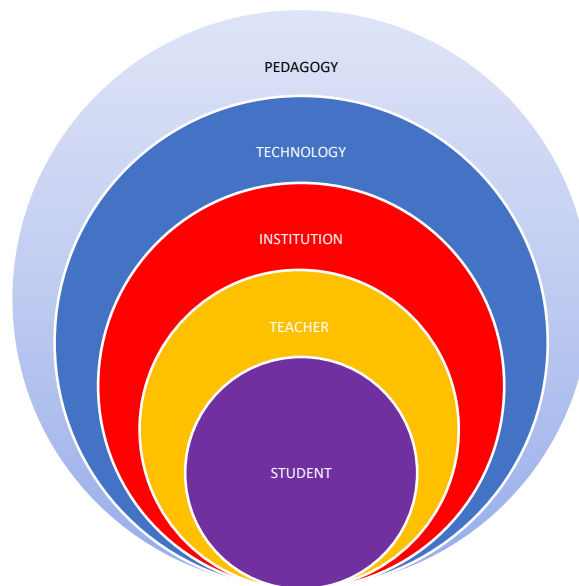

Figure 3. Formal distance education environment

The distance education environment is formed by the positioning teacher, student, technology and institutional components in pedagogy. If any of these elements are excluded from the environment, the purpose of distance education will be compromised, as will educational programs and targeted learning. Each element in the life cycle has separate responsibilities and duties for distance education. It is necessary to examine these elements and their roles in distance education.

Student

Student demographics and individual learning styles are critical in distance education. The way for students to achieve success in distance education is up to their ability to self-regulate and manage. (Simonson, 1999; Lamb, 2000; King, 2001). According to Muirhead (2000), students must have or develop strong communication skills with these features. In distance education settings, the student has transitioned from a passive position to a self-motivated executive who performs their education (Markel, 1999).

In the distance education process, the student should be conscious of the responsibility of learning. In distance education, the student should adopt the teacher to guide, direct, or control himself/herself, basically different from the traditional teacher model (Anderson and Dron 2011). The teacher is the person who will shape the learning activities, while the student is the one who will carry out the learning activities. Feedback is extremely important for the student in distance education environments. If students cannot receive feedback, they may feel disappointed and feel lonely, thinking that their learning environment performance is somehow neglected (Miller & King, 2003). This may cause a decrease in students' motivation, interest in the lesson and also cause a loss of desire to learn. In distance education environments, students' technological skill levels can also affect their participation in learning activities. Students with low ability levels would inevitably avoid online or web apps, as well as interactive events. For this reason, the organization of such education for students before the education by both the teacher and the institution may positively affect the student's motivation.

Teacher

The key to success in any educational process, with or without distance education, is with the teacher. Qualified teachers successfully increase learner performance, enhance educational quality, and increase success graphics (Seferoğlu, 2004). The teachers' credentials who will run and enforce the framework are crucial to the school's performance and efficacy as an institution (Şahin, 2011). The cornerstone in distance education is also the teacher. Distance education environments differ from traditional classrooms and require a different approach. For example, considering Gagne's (1965) guidelines regarding the role of teachers in the classroom such as;

- 1- Attracting the attention of students,
- 2- Informing the student about the goals
- 3- Helping to remember prior knowledge
- 4- Providing feedback
- 5- Evaluation of student are all teacher-centered, and they are based on a behavioral approach.

Our country's education systems have undergone fundamental changes. They can now put the learner at the center of the learning process, with an approach focused on the student's knowledge structuring (Citedby Şahin & Kaya, 2020). According to Terhat (2003), in the constructivist approach, the student is seen as the founder of knowledge. Teachers' should consider the fundamental principles of constructivist approach in distance education settings;

- 1- Learning is essential, not teaching,
- 2- The student is responsible for his or her learning,
- 3- Learning is student-centered,
- 4- Learning takes time,
- 5- Information is not memorized but restructured via transfer,
- 6- Evaluation is not separate from education but resides within education (Akınoğlu, 2019; Yıldırım & Aim, 2020).

With these concepts in mind, the teacher should ensure that students actively participate in the distance education context. Teachers should also allow students to build their learning environments by directing them to carry out lesson-related activities during non-class hours rather than relying solely on online class hours. As Demirel (2011) defines it, distance education is a self-learning environment with personalized education and training delivered through technology. It has been discovered that in technology-supported settings, students learn information, behaviors, beliefs, and skills tailored to their interests rather than memorizing their learning (Allen, Gower, & Allen, 2020).

Using traditional classroom materials as distance education materials in their current form is not a correct approach (Moore & Kearsley, 1996, Pallof & Pratt, 2001). Incorporating a teacher-prepared presentation file into a distance education framework or using it as lecture material in online lessons may not be appealing, inspiring, or interesting to students. During the online lesson, the teacher should focus on interacting with him/her students and ensuring their participation in the lesson. During this period, teacher-student, student-student and student-content interaction should be focused on rather than theoretical knowledge because this is one of the most important aspects of distance education (Ascough, 2002). Finally, with the help of technology, an effective teacher at the forefront of the conventional classroom will turn into an effective guide in the background.

Technology

The technology element has a more important place in distance education settings compared to traditional education environments. Many variables, such as educational quality, participant capacity, and consumption density, play a role in technology selection. In terms of other aspects of distance education, determining whether or not distance education technology is consistent with educational, pedagogical, and managerial nature is critical. Before making technological tool selection, distance education goals should be determined.

The rapid development of technology is also reflected in the technologies used in distance education. Distance education technology has developed from radio and television to cell phone apps today, with e-mail, chat rooms, voice calls, e-mail, meeting systems, and video calls.

Bazarbaevna (2021) grouped the fundamental technologies used in distance education as follows.

Interactive technologies:

- Online learning portal
- Voice and video calls
- E-mail education
- Internet-based independent learning
- Online simulators and educational programs
- Test systems

Non-interactive technologies

- Visual, audio, and printed media
- Radio and television broadcasts
- Programs that can be downloaded

The technology used in distance education should have teaching and learning, interaction, speed, accessibility, and being user-friendly. A two-way video conference environment, for example,

can be more efficient in terms of teaching and learning than a one-way (print, broadcast) environment. Students can struggle to use highly complex technologies that necessitate technical skills (Girginer & Özkul, 2002). The technology and technical advances used should not cause a disadvantage to individuals receiving distance education and should guarantee the right to equal education (). This feature, called accessibility, will give each individual the opportunity to receive education under equal conditions.

Institution

The organization and management of distance education are quite important for education success (Moore and Kearsley 1996, Palloff and Pratt 2001). According to Ross (2010), successful institutions play an important role in increasing student engagement by cultivating cultures and organizational processes that prioritize student achievement and maintain high academic standards. The institution provides distance education's duty to plan distance education environments, build or prepare the required infrastructures, perform pre-training participatory education, and foresee and solve problems that may arise. Because these fundamental features are very effective in the distance education process's success, institutions should take an active role in analysis, setting goals, and determining teaching strategies and evaluation processes in the distance education process. Ascough (2002). Preparing the analyses for the education's target audience and taking prompt actions based on the analysis findings would lead to the education performance. Ascough (2002) stated that the assessment of technology skills is an important issue for distance education. Stokes (2000), on the other hand, noted that teachers could not be held accountable for the difficulties students will encounter in the use of technology, that this issue will result in teachers sacrificing class time. The fundamental technology use education is a duty that the school should perform. When it is necessary to update the technology used in distance education, the institution should have the necessary information to minimize students' and teachers' impact (Miller & King, 2003).

Creating distance education course materials and creating interactive content necessitates a high degree of knowledge and skills. Another critical responsibility of the distance education institution is to assist teachers who lack expertise and experience (Vrasidas, 2004) to create distance education course material and design courses. In short, the institution should undertake such tasks that students and teachers cannot easily perform. Besides, Simpson (2013) stated that institutions should find ways to strengthen students' motivation to learn. While it is evident that students face challenges such as social interaction and motivation during the distance education process, institutions play a significant role in overcoming these challenges (Thistoll & Yates, 2016).

To summarize, in the distance education processes, the institution should take progressive steps to ensure equal opportunities for students and teachers. It should be able to make its self-evaluation in the process and organize itself rapidly in response to feedback.

Pedagogy

As stated above, pedagogy is defined as educational science, the art of teaching. There are studies published in the literature that show that distance education necessitates a completely new pedagogy. It was stressed in these studies that the teacher-centered, passive student model should be abandoned in favor of a student-centered model (Markel, 1999). However, we can assume that a teacher who can interact effectively in a conventional classroom setting, uses the constructivist method model, and strives to build a student-centered teaching atmosphere would be able to comfortably adapt to the distance education setting.

Learning is the process in which people make sense of their environment. Learning begins with ideas and theories, but it also requires consciously facing experience, learning to link different and conflicting knowledge and theories, and challenging and evaluating theories (Dewey, 1936). This philosophy should be placed based on distance education pedagogy. Rather than teacher-centered education, active student-centered education should be favored. The basis of innovative learning approaches is student-centered education. The difference is that the activities carried out in the classroom environment are transferred to the digital environment since one of the most critical aspects of successful student-centered education is what students are asked to do and how they can access the content, not if the material is digital (Markel, 1999).

Preliminary preparation is necessary before starting the lessons in distance education. The materials used in the traditional classroom environment should be reviewed, and the course materials must be compatible with the web environment. The teacher should ask for support from the institution in cases where their technical knowledge is not enough. He or she should start the lesson after the necessary preliminary preparations are completed.

Too much content should not be offered to students in distance education settings. The student may experience information overload as a result of this situation (Ascough, 2002). Students should be encouraged to access the material independently and engage in discussions in online courses or discussion forums using the content and information they can access. As a teacher, deciding whether or not the student's knowledge is adequate and providing feedback on any shortcomings, if there are any, will help the student's ongoing research and access to new material.

According to Hara and Kling, one of the most often voiced issues in distance education is a lack of human interaction and feelings of isolation (Akt, Miller, & King, 2003). As a result, active use of web resources like e-mail, discussion forums, forms, and messaging to ensure teacher-student, student-student engagement in distance education settings will lead to creating a social atmosphere for the student. It will be instrumental in eliminating these concerns. This attitude will also strengthen the social aspect of distance education. Spitzer (1998) emphasized that this kind of attitude will make the social aspect of distance education more prominent.

Besides, the use of these tools will lead to the establishment of a collaborative learning environment. According to Wiesenbergl and Hutton (1996), teachers shift from individual projects to collaborative projects in current distance education, broadening students' learning resources and creating a student-centered, collaborative, and inclusive learning environment.

The definitions under the title of distance education make it clear that the idea of distance education takes place on the axis of teacher-learner-technology in the majority of the research on distance education in the literature. This study's main goal is to stress that the institution's definition should not be overlooked in distance education components and that it should be treated under two distinct titles: formal and informal distance education, with the inclusion of the institution aspect in distance education.

Method

This section contains details about the research model and how to collect data.

Research Model

The documentary analysis method, one of the qualitative research methods, was used in this report, which seeks to re-evaluate distance education components in the context of technological developments and expanding scope. Document analysis is a research method used to meticulously and systematically examine the content of written documents (Wach, 2013). Documents correctly obtained in a field-specific study are data sources (Patton, 2002). The literature's information is studied, categorized, and contrasted in such studies (Oguz & Kahtal, 2020). According to Corbin and Strauss (2008), the document analysis method is the review and interpretation of data to make sense, build an understanding of the subject, and develop knowledge. In this study, the databases Google Scholar and Web of Science were searched using keywords such as distance learning and its components and distance education environments. As a result of the screening, the researcher re-evaluated the concepts agreed in the literature for the idea of distance education and the components used in these definitions.

Research Ethical Consent

All of the rules mentioned in the "Higher Education Institutions Scientific Research and Publication Ethics Directive" were followed in this report. None of the activities mentioned in the directive's second section, titled "Actions Against Scientific Research and Publication Ethics," have been carried out.

Permissions from the Ethics Committee: In this research, where the articles were reviewed through document analysis, no ethics committee approval or legal/special permission was required.

Discussion and Conclusion

In distance education processes, we can primarily concentrate on what we want students to learn, what we do in and out of the classroom in conventional learning settings, and how we can move those practices to the web.

The common denominator of all teachers in distance or traditional learning environments is students. Teachers focus on what students should learn before starting the educational activity. For the education to be successful and enable a student to complete the process efficiently, the teacher should focus on the below questions and shape educational activities.

- How did s/he learn?
- How does s/he think?
- How will he or she collaborate with others?
- How to enable them to think creatively and analytically?
- How can the teacher ensure their active participation in the lessons? We can say that these goals are specific to distance education and common to all educational activities (Markel, 1999).

As we do in traditional educational settings, to help students organize, synthesize and explain their ideas and knowledge, to support students' projects, to prepare discussion environments, to create groups and to approach students with motivating, interesting and enthusiastic teacher behaviors, to prepare course materials, following studies and adapting out-of-class behaviors to the web environment will greatly contribute to our readiness for distance education. Adapting the behaviors we demonstrate in conventional educational settings to the web, with the institution's help as required, will ensure the continuity of our pedagogical expertise in distance education. The efficacy of online courses is determined not by technology but by an appreciation of the environment and implementing appropriate pedagogical principles while using it (Cited by Ascough, 2002).

Distance education institutions are expected to conduct all appropriate analyses for both teachers and students, schedule and implement education for the environment, and provide necessary support during the educational process. Institutions should shape teachers and learning opportunities and select an appropriate forum based on their teachers and students (Williamson, Eynon, & Pooter, 2020; Karataş & Tuncer, 2020). Furthermore, institutions should motivate teachers and students to participate in distance education programs by ensuring that they are not alone in the process. A lack of healthy human interaction in distance education processes can lead to social, emotional, and financial issues (Doyumaç, Tanhan, & Kıymaz, 2021).

Distance education is described in the literature as an education-teaching method in which technological resources and applications are used to present information to individuals who are differentiated by distance as a place, time and space flexibility is given, and communication and interaction are created (Garrison, 1985; Nipper 1989; Mclsaac and Gunawardena, 1996; Schlosser and Simonson, 2002; Moore and Kearsley, 2005; Allen and Seaman 2017; Aydemir 2018; Clark, 2020). In terms of learner, teacher, technology, and pedagogy, distance education is defined by definitions. Even though the concept of institution is not included in the definitions in most of the studies on distance education, there is no feature indicating the concept of institution. These definitions are enough to

classify distance education as a type of informal education. The importance and role of the definition of the institution in distance education processes were attempted to be clarified, and it was discussed that distance education should be treated as both informal and formal education by conducting distance education processes under an institution and that formal distance education components should be managed as a whole.

Hence, we can state that both formal and informal distance education is possible. Informal distance education should be provided by combining learner-teacher-technology components, while a combination of learner-teacher-technology-pedagogy-institution components should provide formal distance education. As a result, institution, teacher, student, technology, and pedagogy should be considered as a whole for formal distance education activities. The study attempts to provide basic details about the parts of this whole and its functions. For formal distance education activities, each component is complementary to the other. The contribution of each element to the distance education process's success is more valuable than the other.

References

- Akınoğlu, O. (2019). Yapılandırmacılık. İçinde Oral, B. (Ed.), *Öğrenme öğretme kuram ve yaklaşımları*. Ankara: Pegem Akademi Yayınları.
- Alkan, C. (1987). *Açıköğretim (Yay. No:157)*. Ankara: Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi.
- Allen, I. E. & Seaman, J. (2017). Digital learning compass: distance education enrollment report: 2017. Babson Survey Research Group. <https://onlinelearningsurvey.com/reports/digitallearningcompassenrollment2017.pdf>
- Allen, S., Gower, K. & Allen, D. K. (2020). *A context for teaching with technology in management, leadership, and business* (ss. 5–11). <https://doi.org/10.4337/9781789901658.00009>
- Anderson, T. & Dron, J. (2011). Three generations of distance education pedagogy. *International Review of Research in Open and Distributed Learning*, 12(3), 80–97.
- Ascough, R. S. (2002). Disagining for online distance education: Putting pedagogy before technology. *Teaching Theology and Religion*, 5(1), 17-29.
- Aydemir, M. (2018). Uzaktan eğitim program, ders ve materyal tasarımı. Ankara: Eğitim Yayınevi
- Bazarbaevna, B. S. (2021). Pedagogical Technologies of Distance Education. *International Virtual Conference On Innovative Thoughts, Research Ideas and Inventions in Sciences*. 26 Mart 2021 tarihinde <http://papers.euroasiaconference.com/index.php/eac/article/view/43/49> adresinden alınmıştır.
- Cannell, L. (1999). A review of literature on distance education. *Theological Studies*, 36(1), 1-72.
- Corbin, J. & Strauss, A. (2008). Basics of qualitative research: Techniques and procedures for developing grounded theory. Thousand Oaks: Sage.
- Demirel, Ö. (2011). *Eğitimde yeni yönelimler*. Ankara: Pegem Akademi Yayıncılık.
- Ertürk, S. (1993). *Eğitimde program geliştirme*. Ankara: Meteksan Yayınları.
- Gagne, R. M. (1965). *The conditions of learning*. New York, NY: Holt, Rinehart and Winston.
- Garrison, D. R. (1985). Three generations of technological innovations in distance education. *Distance Education*, 6(2), 235–241.
- Girginer, N. & Özkul, A. E. (2002). Uzaktan eğitimde teknoloji seçimi. *The Turkish Online Journal of Educational Technology*. 3(3), 155-164.
- Gürbüz, H., Kışoğlu, M. & Erkol, M. (2007). Biyoloji öğretmen adaylarının çevreye yönelik tutumlarının informal ve formal eğitim ortamları açısından değerlendirilmesi. *Bayburt Eğitim Fakültesi Dergisi*, 2 (2), 74-84.
- Holmes, G., & Abington Cooper, M. (2000). Pedagogy vs. andragogy: A false dichotomy. *Journal of Technology Studies*, 26(2), 50-55.
- İşman, A. (2011). *Uzaktan eğitim*. Ankara: Pegem Akademi Yayıncılık.

- Karataş, T. Ö. & Tuncer, H. (2020). *Sustaining Language Skills Development of Pre-Service EFL Teachers despite the COVID-19 Interruption: A Case of Emergency Distance Education*. *Sustainability*, 12(19), 81-88. Doi:10.3390/su12198188
- King, F. B. (2001) *Asynchronous distance education employing web-based instruction: Implications of student study skills self-efficacy and self-regulated learning*. Unpublis doctoral dissertation, University of Connecticut, USA.
- Klesius, J., P., Homan, S. & Thompson, T. (1997). Distance education compared to traditional instruction: The students' view. *International Journal of Instructional Media*, 24(3), 207. <https://www.learntechlib.org/p/85377/>.
- Knowles, M. (1977). *The adult education movement in the united states (Revised Edition)*. Malabar, FL: Krieger.
- Lamb, A. C. (2000) Ten facts of life for distance learning courses. *Tech Trends*, 44(1), 12–15.
- Markel, M. (1999) Distance education and myth of the new pedagogy. *Journal of Business and Technical Communication*, 13(2), 208-222.
- McIsaac, M. S. & Gunawardena, C. N. (1996). "Distance education". In *Handbook for Research on Educational Communications and Technology*, Edited by: Jonassen, D. 403–37. New York: Scholastic Press.
- Moore, M., G. & Kearsley, G. (1996). *Distance education: A systems view*. Calif: Wadsworth Publishing Company.
- Muirhead, B. (2000) Enhancing social interaction in computer-mediated distance education. *Educational Technology and Society*, 3(4). 1–11.
- Nipper, S. (1989). Third generation distance learning and computer conferencing. In Mason, R. & Kaye, A. (Eds.), *Mindweave: Communication, computers and distance education*. Oxford, UK: Permagon.
- Oğuz, B. & Doğan Kahtalı, B. (2020). *Yazma Stratejilerine Yönelik Bir Derleme Çalışması ve Stratejilerin Yazma Kazanımlarıyla İlişkisi*. İnönü Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Dergisi, 7 (14), 119-137. DOI: 10.29129/inujgse.701807
- Özden, Y. (2002). *Eğitimde yeni değerler*. Ankara: Pegem Akademi Yayıncılık
- Paloff, R. M. & Pratt, K. (2001). *Lesson from the cyberspace classroom: The realities of online teaching*. San Francisco: Jossey-Bass.
- Patton, M. Q. (2002). *Qualitative research & evaluation methods (3 ed.)*. California: Sage Pub. Inc.
- Ross, C. (2010). *Engaging distance students in learning: What matters to students, what motivates them and how can engagement in learning be fostered?* Lower Hutt, New Zealand: The Open Polytechnic of New Zealand. Retrieved from <https://www.researchgate.net>. on.the 16.01.2021.

- Schlosser, A. L. & Simonson, M. (2002). Distance education: Definition and glossary of terms. Bloomington: Definitions and Terminology Committee Association for Educational Communications and Technology.
- Seferoğlu, S. S. (2004). Öğretmen yeterlikleri ve mesleki gelişim. *Bilim ve Aklın Aydınlığında Eğitim*, 58, 40-45.
- Simonson, M. (1999). Equivalency theory and distance education. *Tech Trends*, 43(5), 5-8.
- Spitzer, D. R. (1998). Rediscovering the social context of distance learning. *Educational Technology*, 38(2), 52-56.
- Stokes, S. (2000). Preparing student to take online interactive courses. *The Internet and Higher Education*, 2(3), 161-169.
- Şahin, A. (2011). Öğretmen algılarına göre etkili öğretmen davranışları. *Ahi Evran Üniversitesi Kırşehir Eğitim Fakültesi Dergisi*, 12 (1), 239-259.
- Şahin, Ç. & Kaya, G. (2020). Alternatif ölçme değerlendirme ile ilgili yapılan araştırmaların incelenmesi: Bir içerik analizi. *Neuşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi SBE Dergisi*, 10 (2), 798-812.
- TDK, (2021). *Pedagoji nedir?* Erişim adresi, <https://sozluk.gov.tr/>. Üzerinde 10.01.2021.
- Terhart, E. (2003). Constructivism and teaching: A new paradigm in general didactics? *Journal of Curriculum Studies*, 35(1), 25-44.
- Tezcan, M. (1991). *Eğitim sosyolojisi*. Ankara: Yargıçoğlu Matbaası.
- Thomas Miller & Frederick King (2003) Distance Education: Pedagogy and Best Practices in The New Millennium, *Int. Leadership in Education*, 6(3), 283-297
- Thistoll, T. & Yates, A. (2016). Improving course completions in distance education: An institutional case study. *Distance Education*, 37(2), 180-195.
- Ulusoy, A., Aytar Güngör, A., Köksal Akyol, A., Subaşı, G., Bağcıoğlu Ünver, G. & Erdamar Koç, G.(2008). *Eğitim psikolojisi*. Ankara: Anı Yayınları.
- Vrasidas, C. (2004). Issues of pedagogy and design in e-learning systems. *In Proceedings of the 2004 ACM symposium on Applied computing (SAC '04, pp:911-915.)*. Association for Computing Machinery, New York, NY: USA. DOI: <https://doi.org/10.1145/967900.968086>.
- Wach, E. (2013). Learning about qualitative document analysis. IDS Practice Paper in Brief. <https://opendocs.ids.ac.uk/opendocs/bitstream/handle/20.500.12413/2989/PP%20InBrief%2013%20ODA%20FINAL2.pdf?sequence=4> adresinden alınmıştır.
- Wellington, J. (1990). Formal and Informal Learning in Science: The Role of The Interactive Science Centres. *Physics Education*, 25, 247-252
- Wiesenberg, F. & Hutton S. (1996). Teaching a graduate program using computer-mediated conferencing software. *Journal of Distance Education*, 11, 83-100.

- Williamson, B., Eynon, R., & Potter, J. (2020). *Pandemic politics, pedagogies and practices: digital technologies and distance education during the coronavirus emergency*, *Learning, Media and Technology*, 45:2, 107-114. DOI: 10.1080/17439884.2020.1761641
- Yıldırım, F. & Amaç, Z. (2020). Sınıf öğretmeni adaylarının birleştirilmiş sınıf uygulamaları: Görüş ve öneriler. *Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 30 (2):203-220.
- Yurdigül, A. (2014). Eğitim olgusunun sinematografik anlatıdaki yeri üzerine bir yaklaşım denemesi ("Bal" filmi örneği). *EKEV Akademi Dergisi*, 60, 487-502.